Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2002–2003

28 607 Wijziging van enkele belastingwetten c.a. (Belastingplan 2003 Deel I)

Nr. 56

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 14 november 2002

Hierbij bied ik u de schriftelijke beantwoording van de vragen gesteld tijdens de plenaire behandeling van bovengenoemd voorstel aan.

De Staatssecretaris van Financiën,
S. R. A. van Eijck

KST64445
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2002

De leden van de fractie van de PvdA hebben gevraagd naar de gevolgen van het afschaffen van de afdrachtvermindering langdurig werklozen (VLW) voor de Regeling Schoonmaken Particulieren (RSP) projecten, de zogenaamde witte werksters.
De VLW faciliëring wordt ten hoogste voor een periode van 48 maanden toegekend. Voor bestaande gevallen blijven de VLW-rechten gedurende deze periode voortbestaan. Dit zal dus geen consequenties hebben voor de financiering van huidige RSP projecten. Overigens is het succes van de RSP projecten zeer beperkt in het totale aantal gesubsidieerde banen. In 2000 vielen 535 banen onder de RSP regeling. De raming voor 2003 laat een verwacht aantal RSP banen van 710 zien.
Het afschaffen van de VLW heeft mogelijk gevolgen voor de instroom in RSP projecten. Gegeven de omvang van de huidige RSP projecten, zal het in dat geval slechts een zeer beperkt aantal banen betreffen.

De leden Van der Vlies, Van Vroonhoven-Kok en Hofstra hebben tijdens de plenaire behandeling van het Belastingplan 2003 gevraagd naar het budgettaire middelen beschikbaar voor de Duurzame Ondernemersaftrek (DOA). Met name is gevraagd naar de mogelijkheid dat er nog geld «op de plank» zou liggen bij Financiën of LNV dat na afschaffing van de DOA anderszins zou kunnen worden aangewend.

In het Strategisch Akkoord dat ten grondslag ligt aan dit Belastingplan is een evenwichtige verdeling gekozen over de verschillende economische sectoren. Ook van de landbouwsector wordt een bijdrage gevraagd in de vorm van de afschaffing van de Duurzame Ondernemersaftrek (DOA). Voor het afschaffen van juist deze maatregel is onder andere gekozen omdat deze maatregel op zeer grote bezwaren stuit bij de Europese Commissie en derhalve nog niet is ingevoerd. Afschaffen van de DOA is in casu een maatregel met de minste pijn.

De DOA kwalificeert als een belastinguitgave. Op het moment van invoering van een maatregel wordt er een ex ante raming van het budgettaire beslag gemaakt. Dit bedrag wordt verantwoord in de begroting. Voor de DOA betreft dit zoals correct is weergegeven in de tabel in de Nota naar aanleiding van het Verslag € 27,1 miljoen (in de bijlage wordt dit bedrag toegelicht). Wel kan het budgettaire beslag van de belastinguitgave fluctueren als gevolg van veranderingen in volumes en prijzen. Deze veranderingen kunnen o.a. veroorzaakt worden door de economische situatie, het succes of falen van het beleid en specifieke marktomstandigheden. Begrotingsregels schrijven voor dat vanaf het moment dat een belastinguitgave is ingevoerd eventuele op- of afloop van het ermee gemoeide budgettaire beslag ten laste of ten gunste komt van de algemene middelen. Voor een uitgebreidere toelichting van belastinguitgaven verwijs ik u naar de bijlage 5 die jaarlijks in de Miljoenennota aan dit onderwerp is gewijd.

Indien een maatregel wordt afgeschaft wordt de waarde (het budgettaire beslag) van de maatregel vastgesteld naar het moment van afschaffing en als zodanig budgettair verantwoord. Nu de DOA feitelijk nog niet is ingevoerd is deze waarde de initiële raming van het moment van invoering, in casu € 27,1 miljoen. Wat het budgettaire beslag mogelijk in de toekomst (2015) zou zijn geweest is in dit kader niet relevant. Het zou budgettair onjuist zijn als dergelijke verwachting zouden leiden tot een budgettair bedrag dat aangewend kan voor een ander doel.

Ook bij nadere beschouwing handhaaf ik daarom mijn oordeel dat ik de moties van de leden Van der Vlies, Van Vroonhoven-Kok en Hofstra sterk ontraad omdat de budgettaire dekking geheel ontbreekt.

Bijlage

Voor de DOA is op het moment van invoering € 27,1 miljoen beschikbaar. Dit is als volgt opgebouwd:

- Bij de behandeling van het Belastingplan 2000 heeft de toenmalige staatssecretaris van Financiën € 22,7 (f 50) miljoen toegezegd voor de invoering van een DOA. Dit is opgebouwd uit een generieke terugsluis van € 12,2 (f 27) en € 9,1 (f 20) miljoen van de motie de Graaf c.s.. Dit telde op tot f 47 (€ 21,3) miljoen en werd door de staatssecretaris afgerond op de bewuste f 50 (€ 22,7) miljoen
- In het jaar 2001 is bij het Belastingplan 2001 voor de landbouw € 11,3 (f 25) miljoen uitgetrokken in verband met terugsluismaatregelen die samenhingen met de derde tranche vergroeningsmaatregelen. Compensatie werd gegeven voor de verhoging van de energiebelastingen, de indexatie hierover en het gelijktrekken van het tarief voor zelfonttrekkers in de grondwaterbelasting. Van deze € 11,3 (f 25) miljoen is slechts € 9,1 (f 20) miljoen beschikbaar gesteld voor de DOA.
- In de voorjaarsnota 2002 is dit budget € 6,9 miljoen verlaagd als compensatie voor tegenvallers aan de uitgavenkant.
- Op het moment van invoering is er voor de DOA dus € 27,1 miljoen beschikbaar.

- De genoemde bedragen in de motie van de leden van de Vlies en Van Vroonhoven-Kok zijn alle structurele bedragen, ramingen voor de lange termijn (2015). Deze ramingen zijn zoals gesteld sterk afhankelijk van volume en prijsontwikkelingen in de toekomst.
- De € 45,5 (f100) miljoen die genoemd wordt in de motie is het structurele bedrag, de lange termijn raming (2015), die hoort bij de initiële raming van € 9,1 (f 20) miljoen. Dit is dus de verwachte oploop behorende bij de initiële raming die afhankelijk is van volume- en prijsontwikkelingen.
- Begrotingssystematiek brengt met zich mee dat uitsluitend het budgettaire beslag zoals dat geldt op het moment van afschaffing van de maatregel relevant is.
- De gedachte dat er ten onrechte € 36,4 (f 80) miljoen niet is opgenomen in de begroting voor 2003 deel ik dus niet.